

แรงดึงใจในการผลิต

การศึกษาเกี่ยวกับแรงดึงใจในการผลิตของเกษตรกรผู้เช่า ในเขตที่ราบลุ่ม เชียงใหม่สามารถหาให้ทราบถึงเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ที่เกษตรกรผู้เช่ายังขาดอยู่ อันนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตได้ การวิเคราะห์ถึงแรงดึงใจในการผลิตฯได้โดยการเปรียบเทียบการใช้ค่าใช้จ่ายปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของผู้เช่าและเจ้าของที่คืนผู้เบ็นผู้ผลิต หากผู้เช่าใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของผู้เช่าและเจ้าของที่คืนผู้เบ็นผู้ผลิต หากผู้เช่าใช้ปัจจัยการผลิตในน้อยกว่าเจ้าของที่คืนผู้เบ็นผู้ผลิต ย่อมแสดงว่าการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดนั้นให้สูงขึ้น อาจเป็นวิธีการหนึ่งที่ง่ายให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษานี้ได้แยกค่าใช้จ่ายค่าไฟฟ้าไว้ต่อไปค่าน้ำ แยกจัดตั้งครุภัณฑ์ ค่าจ้างแรงงาน และค่าใช้จ่ายรวมซึ่งรวมหั่งค่าเช่าด้วยให้เป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อนำไปใช้ศึกษาโดยละเอียด หงส์เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวจะเป็นเครื่องชี้ถึงเทคโนโลยีการผลิตความสามารถในการจัดการนาเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต แต่ปัจจัยเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายสูงผู้ที่ลงทุนยอมต้องแน่ใจถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ ดังนั้นผู้ที่ไม่มีความมั่นคงหรือมีทุนจำกัด จะไม่กล้าลงทุนในปัจจัยข้างต้น การศึกษานี้จะนำไปสู่แรงดึงใจในการเพิ่มผลผลิตของกลุ่มผู้เช่าและเจ้าของที่คืนได้ โดยทำการทดสอบความสำคัญทางสถิติ (t -statistics) ของปัจจัยการผลิต ระหว่างผู้เบ็นผู้เช่าและเจ้าของที่คืนที่ทำการเกษตรเองในทุกรอบของการเช่า และระบบการปลูกพืชทั้งสามระบบ สหระบบการเช่า ที่ใช้ในการวิเคราะห์ในการศึกษา นี้ ได้ใช้ระบบการเช่าคลอดบี๊ฟในฤดูฝนและฤดูแล้ง ส่วนระบบการเช่าเฉพาะฤดูแล้งมิได้นำมาทดสอบความสำคัญทางสถิติคัว

บรรจุงใจการเพิ่มผลผลิตต่อระบบการเช่าห้อง

ผลการศึกษาปรากฏว่า เมื่อเปรียบเทียบการใช้บัจจัยการผลิตต่อไร่ของบุญย มากกับจังหวัดชลบุรี และค่าจ้างแรงงานของพืชทั้ง 3 กลุ่ม ระหว่างผู้เช่าและเจ้าของที่ดินแล้ว พบว่าแม้ว่าค่าเฉลี่ยของการใช้บัจจัยการผลิต บุญย มากกับจังหวัดชลบุรี และค่าจ้างของผู้เช่าจะสูงกว่าเจ้าของที่ดินในระบบข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจที่ลงทุนสูง ข้าวตามด้วยพืชย่อย แต่ เมื่อทดสอบความสำคัญทางสถิติแล้ว บัจจัยทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 19) นั้น คือ การใช้บัจจัยการผลิตต่อไร่ของบุญย มากกับจังหวัดชลบุรี และค่าจ้างแรงงานนั้นไม่มีความแคลงค่าในทุก ๆ กลุ่มพืช นั่นคือกลุ่มผู้เช่าได้มีการใช้บัจจัยการผลิตเท่าเทียมกับกลุ่มเจ้าของที่ดิน เมื่อคาดหวังว่าจะได้รับรายได้ที่สูงขึ้นจากการเพิ่มผลผลิต อีกประการหนึ่งคือการที่ผู้เช่าและเจ้าของที่ดินมีการใช้บัจจัยการผลิตไม่แคลงต่างกัน อาจเนื่องมาจากการมีระบบชลประทานเข้ามาในห้องที่ หาให้การจัดการทางการเกษตรฯ เป็นต้องใช้เทคโนโลยีเดียว กันทั้งหมู่บ้าน

ผลการศึกษานี้ได้สอดคล้องกับการศึกษาของนักเศรษฐศาสตร์รุ่นใหม่ ที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 ในส่วนของแนวความคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการเช่าที่ดิน ที่มีความเห็นว่าผู้เช่าสามารถลงทุนในบัจจัยการผลิตได้เท่ากับผู้เป็นเจ้าของที่ดิน

ส่วนการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการผลิตรวมต่อไร่ ซึ่งรวมหงค่าเช่าของทั้ง 3 ระบบการปลูกพืชระหว่างกลุ่มผู้เช่าและเจ้าของที่ดินนั้น พบว่าในระบบข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักที่ลงทุนค่า และข้าวตามด้วยพืชย่อย ค่าใช้จ่ายรวมในการผลิตรวมหงค่า เช่ามีความแคลงต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% (ตารางที่ 19) เนื่องจากผู้เช่ามีค่าใช้จ่ายในรูปของค่าเช่าที่ดินสูงนั้นเอง แต่ระบบข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจที่ลงทุนสูง พบว่าค่าใช้จ่ายรวมไม่มีความแคลงต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นเพราะในระบบนี้ได้รวมเกษตรกรที่ บลูมันฟร์งและกระทะเทียม ซึ่งมีค่าพันธุ์เป็นค่าใช้จ่ายที่สูงถึง

ร้อยละ 35-60 ของค่าใช้จ่ายรวม จึงหาให้ค่าใช้จ่ายรวมของระบบพืชสูง สัดส่วนของค่าใช้ที่เป็นเงินสดค่าใช้จ่ายรวมจึงไม่สูงนักซึ่งเป็นผลให้ค่าใช้จ่ายรวมของกลุ่มผู้เช่าและเจ้าของที่คืนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคืนนี้เอง

ในระบบข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลังทุนสูง พบว่าเกษตรกรผู้เช่ามีค่าใช้จ่ายรวมที่แตกต่างกันตามระบบการเช่าที่ค่างกัน คือในระบบการเช่าแบบจ่ายค่าเช่าเป็นเงินสดรายตัวครั้งเดียวในหนึ่งปี (FXC1) หรือการเช่าแบบ "ซื้อหลังนา" เกษตรกรผู้เช่ามีค่าใช้จ่ายรวมที่สูงกว่าระบบการเช่าแบบแบ่งผลผลิต (ระบบ SCHF SCHC และ FXPF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๔ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95-99 (ตารางที่ 19) ซึ่งเมื่อตรวจสอบกลุ่มเกษตรกรในระบบพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลังทุนสูง ที่มีการเช่าเป็นเงินสดรายตัวครั้งเดียวในหนึ่งปี (FXC1) นี้ พบว่า หันหน้าเข้าสู่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอาเภอสันทรายที่มีการเกษตรแบบเชิงมั่นคง อีกหงส์เกษตรกรนิยมปลูกพืชที่ให้ผลตอบแทนสูง อันได้แก่ มันฝรั่งและกระเทียม แม้ว่าค่าพันธุ์มีราคาแพง ตลอดจนอัตราค่าเช่าอยู่ในระดับที่สูงกว่าระบบการเช่าอื่น จึงหาให้เป็นระบบการเช่าที่มีค่าใช้จ่ายเงินสดสูง อย่างไรก็ตามระบบนี้ไม่ได้เป็นระบบที่เกิดกับการลงทุนของเกษตรกรผู้เช่า เนื่องจากสามารถทราบถึงจำนวนค่าเช่าที่ต้องจ่ายไปก่อนมีการผลิต

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งพบว่าการใช้ค่าใช้จ่ายปัจจัยการผลิตรวมของระบบปลูกพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลังทุนสูง มีความแตกต่างจากหงส์ระบบการปลูกพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักที่หลังทุนค่า และข้าวตามด้วยพืชย่อยนั้น แสดงถึง เนื้อหาระบบการปลูกพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักที่หลังทุนค่า ในระบบการปลูกพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลังทุนสูง มีลักษณะเป็นการนำการเกษตรเพื่อการค้า เกษตรกรมุ่งหวังกำไรจากการผลิต มีการนำงบลูกพืชแบบเชิงมั่นคง นำไปใช้มีการลงทุนในปัจจัยการผลิตทางการเกษตรต่าง ๆ สูง แม้ว่ามีความเสี่ยงมากกว่าระบบพืชอื่น ๆ ดังนั้น ผู้ที่มีเงินทุนค่าเนินการน้อยหันมาเป็นผู้เช่า จึงไม่ต้องการนำการนำงบลูกในระบบพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลังทุนสูงนี้ แต่จะตัดสิน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของบัญจัดการผลิตทางการเกษตรอิฐ ระหว่างเจ้าของที่ดินและผู้เช่า จานวนการระบบพืชและระบบการเช่า

ระบบพืช	ระบบการเช่า	ค่าใช้จ่าย	ผู้ดูแลอย่างไร	MEAN	SD	N	MIN	MAX
		นั้นจ่ายการผลิต	ห้องน้ำ	ที่ดิน				
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	บุญ	OWNC	96.1	NS	61.9	56	11 364
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	บุญ	TENT	87.6	NS	67.5	69	21 527
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	OWNC	64.9	NS	42.7	62	9 200
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	TENT	66.0	NS	62.6	86	8 414
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	OWNC	235.8	NS	126.2	60	33 541
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	TENT	214.3	NS	128.8	87	28 783
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	OWNC	563.8	NS	214.2	69	149 1,245
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำ	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	1,020.7	**	625.5	89	223 5,443
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	บุญ	OWNC	529.7	NS	550.5	20	0 2,240
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	บุญ	TENT	739.5	NS	523.8	15	54 2,000
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	OWNC	172.6	NS	387.6	20	0 1,821
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	TENT	281.4	NS	261.5	15	0 1,000
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	OWNC	479.5	NS	515.5	20	0 2,340
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	TENT	298.3	NS	228.1	15	29 845
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	OWNC	1,563.0	NS	1,236.0	20	2,127 5,601
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	1,958.0	NS	909.2	15	424 3,645
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	OWNC	1,563.0	NS	1,236.0	20	2,127 5,601
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	SCHF	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	1,470.0	NS	208.5	4	1,233 1,660
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	SCRC	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	1,613.0	NS	* 402.0	3	1,286 2,062
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	FXPF	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	1,310.0	NS	1,120.0	3	424 2,568
ข้าวตามด้วยระบบพืชและธนธิรั吉จัดห้องน้ำสูง	FXC1	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	2,944.0	NS	544.3	5	2,304 3,645
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	บุญ	OWNC	449.3	NS	211.4	8	153 714
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	บุญ	TENT	628.2	NS	236.6	4	420 960
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	OWNC	277.9	NS	152.8	8	42 500
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ชาภารักษ์สุรุ่ยพิช	TENT	355.5	NS	499.6	4	32 1,100
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	OWNC	312.7	NS	351.6	8	0 1,060
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ต่อจ้าง	TENT	565.5	NS	440.1	4	275 1,207
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	OWNC	1,184.0	**	510.6	8	590 2,110
ข้าวตามด้วยพืชเมล็ด	รวมมุกระบายน	ค่าใช้จ่ายรวม	TENT	2,214.0	**	136.2	4	1,410 3,117

หมายเหตุ OWNC คือ เจ้าของที่ดิน TENT คือ ผู้เช่า

** มั尼ยสัตყมหางสกิจหรือคับความเชื่อมั่น 99%

* มั尼ยสัตყมหางสกิจหรือคับความเชื่อมั่น 95%

ใจหากการเพาะปลูกในระบบข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักที่ลงทุนค่าแหนน ซึ่งเป็นระบบที่ลงทุนในปัจจัยการผลิตน้อยกว่าและมีความเสี่ยงในผลตอบแทนน้อยกว่าเช่นกัน หรืออาจทำการเพาะปลูกในระบบพืชข้าวตามด้วยพืชย่อย ซึ่งใช้เงินลงทุนสูงกว่าระบบพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักที่ลงทุนค่า แต่ค่ากว่าระบบพืชข้าวตามด้วยพืชเศรษฐกิจหลักสูง

เมื่อเป็นเช่นนี้เจ้าของที่ดินในบางห้องที่ เช่น อาเภอสันทราย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทำการเกษตรแบบเชิงชั้นและมีศักยภาพในการพัฒนาการเกษตรสูง จึงพยายามนำผู้เช่าซึ่งมีเงินทุนมาลงทุนในที่ดินของตน เจ้าของที่ดินได้กำหนดให้อัตราค่าเช่าเป็นการจ่ายแบบเงินสดรายตัวก่อนมีการใช้ที่ดิน หันนี้เพื่อลดความเสี่ยงของเจ้าของที่ดินเองและปล่อยภาระการลงทุนให้เป็นของผู้เช่า แต่ผู้เช่าก็ได้ยอมรับอัตราค่าเช่านี้ เพราะการศึกษาจากบทผ่านมาพบว่าผู้เช่าได้รับผลตอบแทนมากกว่าเจ้าของที่ดิน ห้องอัตราค่าเช่าดังกล่าวมีข้อดีอย่างหนึ่งให้ผู้เช่ามีแรงจูงใจในการผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตบางรายการเที่ยบเท่าหรือมากกว่าผู้เช่านั้นทำการผลิตเอง

อีกประการหนึ่งในเขตอาเภอสันทรายนี้เป็นเขตที่ได้รับการส่งเสริม ให้มีการปลูกมันฝรั่งเป็นพืชหลักในอุดมแล้ง โดยได้รับการสนับสนุนทางด้านลินเชื้อการเกษตรทั้งในรูปเงินสดและสิ่งของจากสถาบันการเงินของรัฐ คือ สหกรณ์การเกษตร มนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกรอาเภอสันทราย อีกห้องการน้ำเช้า พันธุ์มันฝรั่งดองผ่านสหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งอาเภอสันทราย ห้องนี้เกษตรกรผู้ปลูกจึงต้องบัญชีความกู้ระเบียบที่ทางสถาบันการเงินวางไว้ นั่นคือ เกษตรกรได้รับสินเชื่อเป็นสิ่งของ (พันธุ์ บุญและยาガ้วจั๊ดศรีพีช) ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน แม้กระนั้งสินเชื่อในรูปเงินสด จึงหาให้เกษตรกรผู้เช่าและเจ้าของที่ดินผู้เช่านั้นผู้ผลิตมีการใช้ปัจจัยการผลิตไม่แตกต่างกัน

สำหรับเกษตรกรผู้ปลูกยาสูบในเขตอ่าเภอสันทราย มีลักษณะการจัดการทางการเกษตรลักษณะกึ่งเกษตรกรผู้ปลูกมันผึ้ง นั่นคือ เกษตรกรได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินเชื่อเพื่อเดียวทัน แต่เงินสินเชื่อจากเจ้าของโรงบ่มใบยาสูบเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะการให้สินเชื่อนี้เป็นไปในรูปของการให้ยืมบัญชัยการผลิตทางการเกษตร โดยเจ้าของโรงบ่มจัดทำบัญการผลิตไว้ให้ทุกอย่าง แล้วต้องชำระคืนโดยทุกจากผลตอบแทนที่ได้รับ ซึ่งเกษตรกรผู้ปลูกจะเป็นต้องรับสินเชื่อนี้และขายผลผลิต ให้แก่เจ้าของโรงบ่มแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ลักษณะการจัดการพาร์มเน่นนี้จึงเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่หาให้การใช้บัญการผลิตไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้เป็นผู้เช่าและเจ้าของที่คืนผู้เป็นผู้ผลิต

ระบบการเช่าซื้อเงินที่น่าสนใจและก้าวสังหาริความสำคัญในเขตทรายอุ่นเชียงใหม่ คือ ระบบการ "ซื้อหลังนา เจ้าของตูกูลัง" จากการสัมภาษณ์เกษตรกรพบว่า ระบบการเช่านี้ได้เปลี่ยนแปลงมาจากระบบซื้อหลังนาคลอปปี โดยเริ่มที่อ่าเภอสันทราย มีการเปลี่ยนแปลงระบบการปลูกพืชจากพืชที่ให้ผลตอบแทนค่าว่า เป็นพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนสูงซึ่งได้แก่ มันผึ้ง มะเขือเทศ และการเพาะปลูกหาได้ในพื้นที่จำกัด เนื่องด้วยแรงงานและศักยภาพด้านการผลิตสูง ดังนั้นเจ้าของที่คืนเงินไม่อาจหาการเกษตรในที่คืนของตนเองได้ครบถ้วนทุกแบบ จึงต้องอาศัยการให้เช่าที่คืนในการปลูกพืชตูกูลัง และเก็บค่าเช่าเป็นเงินสดก่อนการใช้ที่คืน ซึ่งระบบเช่านี้เป็นไปตามหลักอุบลังค์และอุปทานของผลผลิตและที่คืน และเจ้าของที่คืนมีแนวโน้มที่จะนำระบบการเช่านี้ไปใช้กับระบบการปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีการลงทุนสูงด้วย